

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Δέκα

Η Έσχατη Διαμάχη: Το Βιβλίο του Ιωήλ, η Πτώση της Νέας Υόρκης και το Σύμβολο της Ρώμης στην Αντβεντιστική Ιστορία

Jeff Pippenger

2024-08-26

Η τελική διαμάχη που επιθυμώ να συσχετίσω με τα άλλα ιστορικά επιχειρήματα σχετικά με το σύμβολο της Ρώμης μέσα στην Αντβεντιστική ιστορία είναι το βιβλίο του Ιωήλ. Η διαμάχη εκείνη έλαβε χώρα μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, και χωρίς να ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις εκείνης της περιόδου, ορισμένα λεπτά σημεία θα μπορούσαν κάλλιστα να διαφύγουν. Για να τεθούν οι περιστάσεις αυτές στο κατάλληλο πλαίσιο απαιτείται εξέταση της Μιλλεριτικής ιστορίας. Στις 11 Αυγούστου 1840 εκπληρώθηκε η χρονική προφητεία της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο εννέα, εδάφιο δεκαπέντε.

Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι οποίοι ήσαν ετοιμασμένοι για ώρα και ημέρα και μήνα και έτος, για να θανατώσουν το τρίτο μέρος των ανθρώπων. Αποκάλυψη 9:15.

Το εδάφιο προσδιορίζει ότι η «ώρα, και ημέρα, και μήνας, και ενιαυτός» αντιστοιχούν σε τριακόσια ενενήντα ένα έτη και δεκαπέντε ημέρες. Οι τέσσερις άγγελοι εκπροσωπούσαν την περίοδο κατά την οποία το Ισλάμ ανήλθε στην εξουσία και εξαπέλυσε πόλεμο εναντίον της Ρώμης, με αφετηρία την 27η Ιουλίου 1449. Το σημείο ενάρξεως προσδιορίστηκε με τη χρήση του τελικού σημείου μιας άλλης χρονικής προφητείας εκατόν πενήντα ετών. Η πρώτη χρονική προφητεία των εκατόν πενήντα ετών εκτέθηκε στην ιστορία του πρώτου αλίμονο, το οποίο είναι επίσης η πέμπτη σάλπιγγα του κεφαλαίου εννέα της Αποκαλύψεως. Όταν η προφητεία των εκατόν πενήντα ετών έληξε στις 27 Ιουλίου 1449, άρχισε η χρονική προφητεία που τώρα εξετάζουμε, και τριακόσια ενενήντα ένα έτη και δεκαπέντε ημέρες αργότερα η προφητεία έληξε στις 11 Αυγούστου 1840.

Ο Ουίλλιαμ Μίλλερ είχε κατανοήσει ότι οι δυνάμεις της Αποκάλυψης 9 αντιπροσώπευαν το Ισλάμ, και πριν από την ημερομηνία της 11ης Αυγούστου 1840, ένας Μιλλεριτικός ονόματι Τζόσια Λιτς διατύπωσε μια πρόρρηση βασισμένη στην προφητεία, προσδιορίζοντας ότι το 1840 η Οθωμανική Υπεροχή θα έπαυε. Δέκα ημέρες πριν από την 11η Αυγούστου 1840, ο Λιτς προσάρμοσε με μεγαλύτερη ακρίβεια και επικαιροποίησε την πρόρρησή του, ώστε να προσδιορίσει όχι απλώς το έτος κατά το οποίο θα εκπληρωνόταν η προφητεία, αλλά το ίδιο το έτος, την ημέρα και τον μήνα. Η Αδελφή Ουάιτ σχολιάζει την επίδραση της πρόρρησης του Λιτς επάνω στον θρησκευτικό κόσμο των Μιλλεριτών, όταν το γεγονός εκπληρώθηκε.

«Κατά τὸ ἔτος 1840, ἄλλη μία ἐξαιρετικὴ ἐκπλήρωση προφητείας προκάλεσε πλατὺ ἐνδιαφέρον. Δύο ἔτη νωρίτερα, ὁ Τζοσία Λιτς, ἕνας ἐκ τῶν κυριωτέρων κηρύκων τοῦ δευτέρου ἐρχομοῦ, δημοσίευσε ἐρμηνευτικὴ ἔκθεση ἐπὶ τῆς Ἀποκαλύψεως 9, προλέγων τὴν πτῶση τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του, ἡ δύναμις αὕτη ἔμελλε νὰ καταβληθῇ... τὴν 11ην Αὐγούστου, 1840, ὅτε ἡ ὀθωμανικὴ δύναμις ἐν Κωνσταντινουπόλει δύναται νὰ ἀναμένεται ὅτι θὰ συντριβῇ. Καὶ τοῦτο, πιστεύω, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι οὕτως ἔχει.»

«Κατά τον ακριβώς προσδιορισμένο χρόνο, η Τουρκία, διά των πρεσβευτών της, αποδέχθηκε την προστασία των συμμαχικών δυνάμεων της Ευρώπης και έτσι έθεσε τον εαυτό της υπό τον έλεγχο χριστιανικών εθνών. Το γεγονός εκπλήρωσε ακριβώς την προφητεία. Όταν αυτό έγινε γνωστό, πλήθη πείσθηκαν για την ορθότητα των αρχών της προφητικής ερμηνείας που είχαν υιοθετήσει ο Μίλλερ και οι συνεργάτες του, και δόθηκε μία θαυμαστή ώθηση στο κίνημα της δευτέρας παρουσίας. Άνδρες μορφώσεως και κύρους ενώθηκαν με τον Μίλλερ, τόσο στο κήρυγμα όσο και στη δημοσίευση των απόψεών του, και από το 1840 έως το 1844 το έργο επεκτάθηκε ταχέως.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 334, 335.

Η επικύρωσή της αυτού του γεγονότος έχει, διαμέσου των ετών, δεχθεί επανειλημμένες επιθέσεις με ποικίλους τρόπους από Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας. Όπως συμβαίνει με τους επτά καιρούς και με το «καθημερινόν», το να επιτίθεται κανείς σ' αυτή την αλήθεια σημαίνει να απορρίπτει τα θεμέλια όπως παριστάνονται επάνω στις δύο ιερές πλάκες, καθώς και την εξουσία του Πνεύματος της Προφητείας. Ο λόγος για τον οποίο ο Σατανάς έχει εργασθεί ώστε να καταστρέψει την εμπιστοσύνη σε αυτή την ιστορία είναι πολυδιάστατος.

Η πρόρρηση του Λιτς χρησιμοποίησε «τις αρχές της προφητικής ερμηνείας που υιοθέτησε ο Μίλλερ». Στον Μίλλερ δόθηκε κατανόηση ως προς το στοιχείο του προφητικού χρόνου, και όποιοι αμφιβάλουν ότι το μήνυμα του Μίλλερ βασιζόταν στον προφητικό χρόνο, χρειάζεται μόνο να εξετάσουν τα πρωτοποριακά διαγράμματα του 1843 και του 1850 για να επιβεβαιώσουν ότι αυτό ήταν αληθές. Πριν από την 11η Αυγούστου 1840, όσοι αντιτίθεντο στην πρόρρηση του Μίλλερ περί της επιστροφής του Χριστού υποστήριζαν ότι ο προφητικός χρόνος δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να γίνει κατανοητό πότε θα επέστρεφε ο Χριστός. Συχνά χρησιμοποιούσαν τη δήλωση της Βίβλου περί του ότι δεν γνωρίζουμε ούτε την ημέρα ούτε την ώρα, για να αντισταθούν στο μήνυμα και στο έργο του.

Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ μου μόνος. Ἄλλ' ὥσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως θὰ εἶναι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι, καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ἐνυμφεύοντο καὶ ἐξεγαμίζοντο, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ δὲν ἐνόησαν ἕως ὅτου ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς παρέσυρεν ἅπαντας· οὕτως θὰ εἶναι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο θὰ εἶναι εἰς τὸν ἀγρόν· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται. Ματθαῖος 24:36–40.

Παρά το χωρίο αυτό, οι Μιλλεριτές βρήκαν υπεραρκετή βιβλική μαρτυρία για να στηρίξουν τις προβλέψεις τους και συνέχισαν να ενεργούν βάσει μιας αρχής που αργότερα προσδιόρισε η Αδελφή Ουάιτ.

«Το “Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει” ἦταν το ἐπιχείρημα που προβαλλόταν συχνότερα ἀπὸ ἐκείνους που ἀπέρριπταν τὴν πίστη περὶ τῆς παρουσίας. Ἡ Γραφή λέγει: “Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ Μου μόνος.” Κατὰ Ματθαῖον 24:36. Μία σαφῆς καὶ ἀρμονικὴ ἐξήγηση αὐτοῦ τοῦ χωρίου δόθηκε ἀπὸ ἐκείνους που ἀνέμεναν τὸν Κύριο, καὶ ἡ ἐσφαλμένη χρῆση που γινόταν ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους τοὺς καταδείχθηκε με σαφήνεια. Τα λόγια αὐτὰ εἰπώθηκαν ἀπὸ τὸν Χριστὸ κατὰ τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη συνομιλία με τοὺς μαθητὲς Του ἐπάνω

στο Όρος των Ελαιών, αφού είχε αναχωρήσει για τελευταία φορά από τον ναό. Οι μαθητές είχαν θέσει το ερώτημα: “Τί σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;” Ο Ιησούς τους ἔδωσε σημεῖα καὶ εἶπε: “Ὅταν οὖν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν, ἐπὶ θύραις.” Εἰς τὰ 3, 33. Ἐνας λόγος του Σωτήρος δεν πρέπει να χρησιμοποιεῖται για να αναιρεῖ ἕνα ἄλλον. Μολονότι οὐδεὶς γνωρίζει την ἡμέρα οὔτε την ὥρα της ἐλεύσεώς Του, εντούτοις διδασκόμαστε καὶ υποχρεούμαστε να γνωρίζουμε πότε εἶναι πλησίον. Περαιτέρω διδασκόμαστε ὅτι το να ἀδιαφορήσουμε για την προειδοποίησή Του καὶ να ἀρνηθούμε ἢ να παραμελήσουμε να γνωρίζουμε πότε ἡ παρουσία Του εἶναι πλησίον, θα ἀποβεί για ἐμὰς ἐξίσου ολέθριο ὅσο ἦταν για ἐκείνους που ζούσαν στις ἡμέρες του Νῶε το να μὴ γνωρίζουν πότε ἐρχόταν ὁ κατακλυσμὸς. Καὶ ἡ παραβολὴ στο ἴδιο κεφάλαιο, ἡ ὁποία ἀντιπαραβάλλει τον πιστό καὶ τον ἀπιστο δούλο καὶ ἀναγγέλλει την καταδίκη ἐκείνου που εἶπε μέσα στην καρδιά του: “Χρονίζει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου”, δείχνει ὑπὸ ποιο φῶς ὁ Χριστὸς θα θεωρήσει καὶ θα ἀνταμείψει ἐκείνους τους ὁποίους θα βρεῖ να ἀγρυπνοῦν καὶ να διδάσκουν την ἐλευσὴ Του, καὶ ἐκείνους που την ἀρνοῦνται. “Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν”, λέγει. “Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθῶν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα οὕτως.” Εἰς τὰ 42, 46. “Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης, θὰ ἔλθῃ ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ δὲν θὰ γνῶρισης ποῖαν ὥραν θὰ ἔλθῃ ἐπὶ σέ.” Ἀποκάλυψις 3:3.»
Ἡ Μεγάλῃ Διαμάχῃ, 370.

Ὅταν ἐκπληρώθηκε ἡ πρόβλεψη του Λιτς, ἄνθρωποι «μορφώσεως καὶ κύρους ἐνώθησαν με τον Μίλλερ, τόσο στο κήρυγμα ὅσο καὶ στη δημοσίευση των ἀπόψεών του, καὶ ἀπὸ το 1840 ἕως το 1844 το ἔργο ἐπεκτάθηκε ταχέως». Το μήνυμα του Μίλλερ ἐνδυναμώθηκε ὅταν οἱ κανόνες του περὶ προφητικῆς ἐρμηνείας ἐπιβεβαιώθηκαν ὡς ἐγκυροὶ κανόνες. Σε ἀνταπόκριση προς την ἐκπλήρωση της χρονικῆς προφητείας, ὄχι μόνον ἐπιβεβαιώθηκε ὁ κανόνας του Μίλλερ καὶ πολλοὶ τότε προσχώρησαν στο Μιλλεριτικὸ κίνημα, ἀλλὰ ἐξίσου προφητικῶς σημαντικὸ ἦταν ὅτι εἶχε ἐπιβεβαιωθεῖ ὁ πρωτεύων κανόνας μεταξύ των κανόνων του Μίλλερ. Ἐπίσης, το γεγονός ὅτι ἡ ἐπιβεβαίωση ἐπιτεύχθηκε διὰ της ἐφαρμογῆς προφητείας σχετικῆς με το δεῦτερο ἀπὸ τρία οὐαί, τα ὁποῖα εἶναι ἐπίσης ἡ πέμπτη, ἡ ἕκτη καὶ ἡ ἕβδομη σάλπιγγα.

Ἡ ἐνδυνάμωση του μηνύματος του Μίλλερ κατέστη ἕνα ἀπὸ τα πλέον σημαντικὰ ὁρόσημα του μεταρρυθμιστικοῦ κινήματος των Μιλλεριτῶν. Εἶχε προτυπωθεῖ ἀπὸ το βάπτισμα του Ιησού. Σήμανε ὅτι εἶχε ἀρχίσει ἡ τελικὴ διαδικασία δοκιμασίας του λαοῦ της προτέρας διαθήκης (των Διαμαρτυρομένων). Ἐγινε το ἐπίκεντρο της ἐπίθεσης του Σατανᾶ ἐναντίον του συνολικοῦ κινήματος καὶ μηνύματος των Μιλλεριτῶν.

«Κάθε ἐρώτημα που ὁ Σατανᾶς μπορεῖ να ἐγείρει στη δianoia, ὥστε να δημιουργήσει ἀμφιβολία σχετικά με τὴ μεγάλη ἱστορία της πορείας του λαοῦ του Θεοῦ στο παρελθόν, εὐαρεστεῖ τὴ σατανικὴ αὐτοῦ μεγαλειότητα καὶ ἀποτελεῖ προσβολὴ προς τον Θεό. Ἡ ἀγγελία της σύντομης ἐλεύσεως του Κυρίου μας στον κόσμον μας με δύναμη καὶ πολλὴ δόξα εἶναι ἀλήθεια, καὶ το 1840 πολλὲς φωνὲς ὑψώθηκαν για τὴ διακήρυξή της». Manuscript Releases, τόμος 9, 134.

Τὴν 11ῃ Σεπτεμβρίου 2001 το τρίτο ἀλίμονο εἰσήλθε στην προφητικὴ ἱστορία. Το γεγονός αὐτὸ ἐπιβεβαίωσε τον πρωτεύοντα κανόνα της προφητικῆς ἐρμηνείας που υιοθετήθηκε ἀπὸ το κίνημα του τρίτου ἀγγέλου, το ὁποῖο ἀρχισε το 1989. Ἡ πρώτη ἀλήθεια που ἀποκαλύφθηκε στον ἀγγελιοφόρο ἐκείνου του μεταρρυθμιστικοῦ κινήματος ἀποκαλύφθηκε το 1989, καὶ δεν ἦταν τα

τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα. Ήταν η αλήθεια ότι όλα τα μεταρρυθμιστικά κινήματα πορεύονται παραλλήλως το ένα προς το άλλο και πρέπει να συναχθούν μαζί, γραμμή επί γραμμή, προκειμένου να προσδιοριστούν τα χαρακτηριστικά του κινήματος των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, το οποίο είναι το κίνημα του τρίτου αγγέλου. Η πρώτη δημόσια παρουσίαση που έκανα ποτέ ήταν σε μια συνάθροιση στρατοπέδευσης το 1994, ή ίσως το 1995. Η παρουσίαση δεν ήταν πάνω στα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα· ήταν πάνω στις μεταρρυθμιστικές γραμμές που πορεύονται παραλλήλως η μία προς την άλλη.

Όταν η προφητεία του Ισλάμ περί του τρίτου αλίμονο εκπληρώθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, παραλλήλιζε την 11η Αυγούστου 1840. Το 1840, μια προφητεία του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο επιβεβαίωσε το μήνυμα των Μιλλεριτών, και στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 μια προφητεία του τρίτου αλίμονο επιβεβαίωσε το μήνυμα του Future for America. Η αναγνώριση εκείνου του γεγονότος έφερε πλήθος ανθρώπων μέσα στο κίνημα, ενώ προηγουμένως αυτό αποτελούνταν κατά κύριο λόγο από ένα άτομο. Τότε το μήνυμα του κινήματος και ο αγγελιοφόρος τέθηκαν υπό επίθεση, ακριβώς όπως η ιστορία του 1840 είχε καταστεί το επίκεντρο σατανικής επίθεσης κατά τις δεκαετίες που ακολούθησαν.

Εκείνοι που προσχώρησαν στο κίνημα του Future for America αποδέχθηκαν τους κανόνες της προφητικής έρμηνείας που συγκεντρώθηκαν από τον αγγελιοφόρο εκείνης της ιστορίας. Ένας από αυτούς τους κανόνες, και ίσως ο σημαντικότερος από αυτούς, ήταν και είναι η τριπλή εφαρμογή της προφητείας. Ο αγγελιοφόρος είχε καταλήξει να κατανοήσει ότι όρισμένες προφητικές αλήθειες έκτυπώνονταν δια τριών συγκεκριμένων εκπληρώσεων. Πιστεύοντας ότι η Μιλλεριτική ιστορία επαναλαμβανόταν στην ιστορία των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, έγινετο φανερό ότι η 11η Αυγούστου 1840 προετύπωνε την 11η Σεπτεμβρίου 2001, και ότι και οι άλλες ιερές γραμμές μεταρρυθμίσεως κατείχαν εκείνο ακριβώς το αυτό όροσημο.

Τα τεκμήρια της επαναλήψεως κάθε ιερής γραμμής μεταρρυθμίσεως στη γραμμή του τρίτου αγγέλου τότε απεκαλύφθησαν από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα. Κατενοήθη ότι, όπως ακριβώς η Μιλλεριτική ιστορία εκπλήρωσε μέχρι κεραίας την παραβολή των δέκα παρθένων, έτσι και η ιστορία του Future for America.

«Συχνά παραπέμπομαι στην παραβολή των δέκα παρθένων, εκ των οποίων οι πέντε ήσαν φρόνιμες και οι πέντε μωρές. Η παραβολή αυτή έχει εκπληρωθεί και θα εκπληρωθεί μέχρι και του τελευταίου γράμματος, διότι έχει ιδιαίτερη εφαρμογή για τον παρόντα καιρό και, όπως το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, έχει εκπληρωθεί και θα εξακολουθήσει να είναι παρούσα αλήθεια μέχρι τη συντέλεια του χρόνου.» Review and Herald, 19 Αυγούστου 1890.

Οι επτά βροντές του δέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης αναγνωρίστηκαν ως ταυτιζόμενες με την εμπειρία των Μιλλεριτών από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844, καθώς και με την ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

«Το ιδιαίτερο φως που δόθηκε στον Ιωάννη και εκφράστηκε με τις επτά βροντές ήταν μια σκιαγράφηση γεγονότων που θα διαδραματίζονταν υπό τα μηνύματα του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου....»

«Αφού οι επτά αυτές βροντές ελάλησαν τις φωνές τους, η εντολή δίδεται στον Ιωάννη, όπως και στον Δανιήλ, σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισον όσα ελάλησαν αι επτά βρονταί.” Αυτά σχετίζονται με μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Αναγνωρίστηκε ότι η αδελφή White δήλωσε ευθέως πως το κίνημα του τρίτου αγγέλου εκτυλίσσεται παράλληλα με το κίνημα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου.

«Ο Θεός έχει δώσει στα μηνύματα της Αποκάλυψης 14 τη θέση τους στη γραμμή της προφητείας, και το έργο τους δεν πρόκειται να παύσει έως το τέλος της ιστορίας αυτής της γης. Τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου εξακολουθούν να είναι αλήθεια για τον παρόντα καιρό και πρόκειται να πορεύονται παράλληλα με εκείνο που ακολουθεί. Ο τρίτος άγγελος διακηρύσσει την προειδοποίησή του με δυνατή φωνή. «Μετά ταῦτα», είπε ο Ιωάννης, «εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ». Μέσα σε αυτόν τον φωτισμό, το φως και των τριών μηνυμάτων συνενώνεται». The 1888 Materials, 803, 804.

Η κίνηση του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου πορεύεται παραλλήλως προς την κίνηση του τρίτου αγγέλου. Η προφητεία που ενδυνάμωσε την κίνηση του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, ενδυναμώθηκε μέσω της εκπληρώσεως μιας χρονικής προφητείας του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο, και η ενδυνάμωση της κινήσεως του τρίτου αγγέλου πραγματοποιήθηκε μέσω της εκπληρώσεως μιας προφητείας του τρίτου αλίμονο.

Όπως συνέβη με την 11η Αυγούστου 1840, όταν το μήνυμα του Future for America επιβεβαιώθηκε, «πλήθη πείσθηκαν για την ορθότητα των αρχών της προφητικής ερμηνείας που υιοθετήθηκαν» από το Future for America, και «δόθηκε μία θαυμαστή ώθηση στο κίνημα του advent». «Άνδρες μορφώσεως και κύρους ενώθηκαν» με το Future for America, «τόσο στο κήρυγμα όσο και στη δημοσίευση» του προφητικού μηνύματος του Future for America. Ο συγκεκριμένος κανόνας του Future for America, ο οποίος επιβεβαίωσε σαφώς την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως εκπλήρωση προφητείας, ήταν μια «τριπλή εφαρμογή της προφητείας».

Όταν αποδεχόμαστε τη θεμελιώδη άποψη περί του Ίσλάμ σχετικά με το πρώτο και το δεύτερο ουαί, όπως παριστάνεται και στα δύο ιερά διαγράμματα, σε συνδυασμό με τη γραπτή μαρτυρία εκείνων που έδίδαξαν το μήνυμα, διακρίνουμε συγκεκριμένα προφητικά χαρακτηριστικά συνδεδεμένα με το πρώτο ουαί και με το δεύτερο ουαί. Η Βίβλος διδάσκει κατ' επανάληψιν, με ποικίλους τρόπους, ότι η αλήθεια βεβαιούται επί τη μαρτυρία δύο. Τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου ουαί, συνδυαζόμενα με τα προφητικά χαρακτηριστικά του δευτέρου ουαί, θεμελιώνουν τα προφητικά χαρακτηριστικά του τρίτου ουαί. Η τριπλή εφαρμογή του Ίσλάμ είναι τόσο συγκεκριμένη στον προσδιορισμό της ελεύσεως του τρίτου ουαί την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ώστε είναι αδύνατον να μην το διακρίνει κανείς, μολονότι οι περισσότεροι επιλέγουν να κλείνουν τα μάτια στα τεκμήρια.

Η τριπλή εφαρμογή της προφητείας κατέστησε σταθερά βεβαιωμένο ότι το τρίτο ουαί έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Τότε έγινε αντιληπτό ότι ο κανόνας είχε συνδεθεί άμεσα με το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, το οποίο, στον καιρό των Μιλλεριτών καθώς και στον καιρό των εκατόν

σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, είναι η περίοδος κατά την οποία εκχέεται το Άγιο Πνεύμα. Αμφότερες οι ιστορίες αποτελούν εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων, και στην παραβολή το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου είναι εκεί όπου φανερώνεται η διάκριση μεταξύ των φρονίμων και των μωρών, και είναι εκεί όπου το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου ενδυναμώνεται.

«Πλησίον της λήξεως του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου, είδα ένα μεγάλο φως από τον ουρανό να λάμπει επάνω στον λαό του Θεού. Οι ακτίνες αυτού του φωτός φαίνονταν λαμπρές όπως ο ήλιος. Και άκουσα τις φωνές αγγέλων να κρίζουν: “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησίν Του!”»

«Αυτή ήταν η κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να δώσει δύναμη στο μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Άγγελοι εστάλησαν από τον ουρανό για να αφυπνίσουν τους αποκαρδιωμένους αγίους και να τους προετοιμάσουν για το μεγάλο έργο που ήταν ενώπιόν τους. Οι πλέον χαρισματικοί άνδρες δεν ήταν οι πρώτοι που έλαβαν αυτό το μήνυμα. Άγγελοι εστάλησαν προς τους ταπεινούς, αφοσιωμένους, και τους παρώρμησαν να υψώσουν την κραυγή, “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν Αυτού!”» Early Writings, 238.

Στην ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, η έκχυση του Αγίου Πνεύματος επιτελείται διά της Εν Μεσονυκτίω Κραυγής, η οποία ενώνεται με το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Αυτό επαναλαμβάνεται στην ιστορία του τρίτου αγγέλου.

«Άγγελοι απεστάλησαν για να βοηθήσουν τον ισχυρό άγγελο από τον ουρανό, και άκουσα φωνές που φαίνονταν να ηχούν παντού: Εξέλθετε απ’ αυτής, ο λαός μου, διά να μη γίνετε συμμετοχοί των αμαρτιών αυτής και διά να μη λάβετε εκ των πληγών αυτής· διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας αδικίας αυτής. Το μήνυμα αυτό εφαινετο να είναι προσθήκη εις το τρίτο μήνυμα, και ενώθηκε με αυτό, καθώς η κραυγή του μεσονυκτίου ενώθηκε με το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου το 1844. Η δόξα του Θεού ανεπαύετο επί των υπομονετικών αγίων, οι οποίοι ανέμεναν, και εκείνοι, άφοβα, έδιδαν την τελευταία επίσημη προειδοποίηση, διακηρύσσοντας την πτώση της Βαβυλώνας και καλώντας τον λαό του Θεού να εξέλθει απ’ αυτής, ώστε να διαφύγει την τρομερή αυτής καταδίκη.» Spiritual Gifts, volume 1, 195.

Από την άποψη της τριπλής εφαρμογής της προφητείας, το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου αντιπροσωπεύει τριπλή εφαρμογή της προφητείας, διότι το μήνυμα σε καθεμία από τις δύο ιστορικές περιόδους είναι ότι η Βαβυλών έχει διπλά εκπέσει.

Και ακολούθησε άλλος άγγελος, λέγων· Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη, επειδή έκανε όλα τα έθνη να πιουν από τον οίνο του θυμού της πορνείας της. Αποκάλυψις 14:8.

Ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δέκα κατέβηκε με την εκπλήρωση μιας προφητείας του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο στις 11 Αυγούστου 1840, και με τούτο προτυποποίησε την κάθοδο του ισχυρού αγγέλου του δεκάτου ογδόου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Εκείνος ο άγγελος, ο οποίος φωτίζει τη γη με τη δόξα Του, τότε έκανε μια διακήρυξη.

Και έκραξε δυνατά με ισχυρή φωνή, λέγοντας: Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμονίων και φυλακή κάθε ακάθαρτου πνεύματος και κλωβός κάθε ακάθαρτου και μισητού πτηνού. Αποκάλυψις 18:2.

Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου του δεκάτου τετάρτου κεφαλαίου, και του ισχυρού αγγέλου του δεκάτου ογδόου κεφαλαίου, δηλώνει ότι η Βαβυλώνα έχει πέσει δύο φορές, και το μήνυμα προσδιορίζει τη Βαβυλώνα των εσχάτων ημερών. Προσδιορίζει τη Βαβυλώνα των εσχάτων ημερών, διότι οι δύο προηγούμενες φορές κατά τις οποίες έπεσε η Βαβυλώνα, στον καιρό του Νεβρώδ, και στον καιρό του Ναβουχοδονόσορος έως τον Βαλτάσαρ, εγκαθιδρύουν τα προφητικά χαρακτηριστικά της πτώσεως της πόρνης της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, η οποία έχει γραμμένο επάνω στο μέτωπό της: «Βαβυλών η Μεγάλη». Για να προσδιορισθεί εκείνη η πτώση της Βαβυλώνας στις έσχατες ημέρες απαιτούνται οι δύο μάρτυρες των δύο προηγούμενων πτώσεων της Βαβυλώνας, διότι το μήνυμα των εσχάτων ημερών είναι: έπεσεν, έπεσεν ή Βαβυλών. Όταν ο ισχυρός άγγελος κατέβηκε, όταν τα μεγάλα κτήρια της Νέας Υόρκης κατεβλήθησαν με άγγιγμα του Θεού, με τη διακήρυξή Του προσδιορίζει την αρχή της τριπλής εφαρμογής της προφητείας. Η τριπλή εφαρμογή της προφητείας, η οποία εγκαθίδρυσε την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως εκπλήρωση του προφητικού λόγου του Θεού, ήταν η τριπλή εφαρμογή των τριών αλλοίμονων.

Κατ' εκείνην τήν εκπλήρωσιν πολλοί προσχώρησαν στὸ κίνημα τοῦ Future for America καὶ ἐπέισθησαν γιὰ τὶς ἀρχὲς τῆς προφητικῆς ἐρμηνείας ποὺ εἶχε χρησιμοποιήσει τὸ Future for America. Ἡ 11η Αὐγούστου 1840 ἐπαναλήφθηκε, καὶ μὲ τὴν ἐπανάληψη αὐτὴ δὲν ἐπικυρώθηκε ὁ πρωτεύων κανόνας τοῦ Miller, δηλαδή ὅτι μία ἡμέρα ἀντιπροσωπεύει ἓνα ἔτος στὴ βιβλικὴ προφητεία, διότι ὁ πρωτεύων κανόνας τοῦ Future for America ἦταν ὅτι ἡ Millerite ἱστορία τοῦ μηνύματος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἀγγέλου ἐπαναλαμβάνεται στὴν ἱστορία τοῦ κινήματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου.

Φαίνεται αυταπόδεικτο ὅτι, εἴν το ἔτος 1840 κατέστη εἰδικὸς στόχος ἐπιθέσεως τῆς σατανικῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὅπως ἡ Ἀδελφὴ White προσδιορίζει τὸν Σατανά, τότε καὶ ἡ ἱστορία τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2001 θα υπέκειτο ἐπίσης σε παρόμοια ἐπίθεση. Ἐτσι, συναντούμε θεωρίες συνωμοσίας ποὺ προσδιορίζουν τὸν ρόλο τοῦ παγκοσμιοποιητῆ, ἢ τῶν Ἰησουιτῶν, ἢ τῆς CIA, ἢ τῶν Bushes, ἢ κάποιου συνδυασμοῦ αὐτῶν τῶν δυνάμεων. Οἱ θεωρίες αὐτές, μολονὶ περιέχουν ὀρισμένα στοιχεῖα ἀληθείας, εἶναι σχεδιασμένες νὰ ἀντικρούσουν τὴν ἰδέα ὅτι ἦταν ἄγγιγμα ἀπὸ τὸν Θεὸ ἐκεῖνο ποὺ κατέρριψε τὰ μεγάλα κτήρια τῆς Νέας Υόρκης, σηματοδοτώντας ἔτσι τὴν ἀφίξη τοῦ τρίτου ἀλίμονο μέσα στὴν ἱστορία τοῦ κινήματος τῶν εκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Τώρα διαδίδεται ο λόγος ὅτι ἔχω δηλώσει πὼς ἡ Νέα Υόρκη πρόκειται νὰ σαρωθεῖ ἀπὸ παλιρροϊκὸ κύμα; Αὐτὸ δὲν το εἶπα ποτέ. Ἐχω πει, καθὼς ἐβλεπα τὰ μεγάλα κτίρια νὰ υψώνονται ἐκεῖ, ὀροφο πᾶνω σε ὀροφο: “Τὶ φοβερὲς σκηνές θα λάβουν χώρα ὅταν ὁ Κύριος ἐγερθεῖ γιὰ νὰ συγκλονίσει φοβερὰ τὴ γῆ! Τότε θα εκπληρωθοῦν τὰ λόγια τῆς Αποκάλυψις 18:1–3.” Ολόκληρο τὸ δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο τῆς Αποκάλυψις ἀποτελεῖ προειδοποίηση γιὰ ὅσα πρόκειται νὰ ἐπέλθουν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔχω ἰδιαίτερο φῶς σχετικὰ με τὸ τι πρόκειται νὰ ἔλθει στὴ Νέα Υόρκη, παρὰ μόνον ὅτι γνωρίζω πὼς κάποια ἡμέρα τὰ μεγάλα κτίρια ἐκεῖ θα καταρριφθοῦν ἀπὸ τὴ στροφὴ καὶ ἀνατροπὴ τῆς δυνάμει τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ μοῦ ἔχει

δοθεί, γνωρίζω ότι καταστροφή υπάρχει στον κόσμο. Ένας λόγος από τον Κύριο, ένα άγγιγμα της κραταιάς Του δύναμης, και αυτές οι ογκώδεις κατασκευές θα πέσουν. Θα λάβουν χώρα σκηνές, η φρικτότητα των οποίων δεν μπορούμε να φαντασθούμε.» Review and Herald, 5 Ιουλίου 1906.

Οι θεωρίες συνωμοσίας, είτε δεν περιέχουν καμία αλήθεια είτε περιέχουν μερικές αλήθειες, όλες υπονομεύουν την αλήθεια ότι ήταν η προνοιακή ενέργεια του Θεού που επέφερε τα γεγονότα εκείνης της ημερομηνίας. Εκείνες οι διάφορες θεωρίες συνωμοσίας αποτελούν την επίθεση του Σατανά απ' έξω, εναντίον του κινήματος και κατά της αλήθειας, αλλά εργάστηκε επίσης για να υπονομεύσει την αλήθεια και από μέσα, εντός του κινήματος. Μία από αυτές τις εσωτερικές επιθέσεις βασίζεται στην απόρριψη της Ρώμης ως του θέματος του βιβλίου του Ιωήλ.

Θα εξετάσουμε εκείνη τη διαμάχη στο επόμενο άρθρο.

Ο λόγος του Κυρίου, ο οποίος ήλθε προς τον Ιωήλ, τον υιό του Φαθουήλ. Ακούσατε τούτο, πρεσβύτεροι, και δώσατε προσοχή, πάντες οι κάτοικοι της γης. Έγινε τούτο στις ημέρες σας, ή ακόμη και στις ημέρες των πατέρων σας; Διηγηθήτε το στα τέκνα σας, και ας διηγηθούν τα τέκνα σας στα τέκνα τους, και τα τέκνα τους σε άλλη γενεά. Ό,τι άφησε η κάμπη, το έφαγε η ακρίδα· και ό,τι άφησε η ακρίδα, το έφαγε η βρούχος· και ό,τι άφησε η βρούχος, το έφαγε η ερυσίβη. Ξυπνήσατε, μέθυσοι, και κλαύσατε· και ολολύζατε, πάντες οι πόται οίνου, εξαιτίας του νέου οίνου· διότι αφαιρέθηκε από το στόμα σας. Διότι έθνος ανέβηκε επάνω στη γη μου, ισχυρό και αναρίθμητο, του οποίου οι οδόντες είναι οδόντες λέοντος, και έχει τους μυλόδοντες μεγάλου λέοντος. Ιωήλ 1:1–6.